मनसइति मनसः कर्म भीतिरूपं वाग्बलमाश्रित्य ॥ चेष्टाभिरभीतिसाध्यव्यवहारैरभिअभितः संस्तभ्य भीताकारतामाच्छाद्य अभीतइवाचचक्षे ॥१२॥ महात्मनस्तवपु त्रोनाहमितियोजना ॥ सज्जनावमतं सज्जनगर्हितं मया भवताचेतिशेषः ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ भगवन्निति ॥ निपाने आगतंश्वापदं व्याघ्रादिगजंवा जिघांसुरित्यन्वयः ॥ ॥ १४ ॥ अयं शब्दहेतुःपदार्थइत्यर्थः ॥ द्विपइतिमत्वाहंस्थितस्ततोमयासवाणेनहतः ॥ १५ ॥ गतप्राणं गतकल्पप्राणं ॥ १६ ॥ तस्यैव त्वत्पुत्रस्यैव वचनाद्बाणउद्धृ

मनसःकर्मचेष्टाभिरभिसंस्तभ्यवाग्बलं॥ आचचक्षेत्वहंतस्मैपुत्रव्यसनजंभयं ॥ १२ ॥ क्षत्रियोहंदशरथोनाहंपुत्रोमहात्मनः॥ सज्जनावमतंदुःखमिदंप्राप्तंस्वकर्मजं॥ १३॥ भगवंश्चापहस्तोहंसरयूतीरमागतः॥ जिघांसुःश्वापदंकिंचिन्निपानेवागतंगजं॥ १४॥ ततःश्रुतोमयाशब्दोजलेकुंभस्यपूर्यतः॥ द्विपोयमितिमत्वाहंबाणेनाभिहतोमया॥ १५॥ गत्वातस्यास्ततस्तीरमपश्यमिपुणाहृदि॥ विनिर्भिन्नंगतप्राणंशयानंभुवितापसं॥ १६॥ ततस्तस्यैववचनादुपेत्यपरितप्यतः॥ समयासहसाबाणउद्धृतोमर्मतस्तदा॥ १७॥ सचोद्धृतेनबाणेनसहसास्वर्गमास्थितः॥ भगवंतावुभौशोचन्नंधावितिविलप्यच ॥ १८॥ अज्ञानाद्भवतःपुत्रःसहसाभिहतोमया॥ शेषमेवंगतेयत्स्यात्तत्प्रसीदतुमेमुनिः॥ १९॥ सतच्छ्रुत्वावचःक्रूरंमयातदघशंसिना॥ नाशकत्तीव्रमायासंसकर्तुंभगवानृषिः ॥ २०॥ सबाष्पपूर्णवदनोनिश्वसञ्छोकमूर्च्छितः॥ मामुवाचमहातेजाःकृतांजलिमुपस्थितं॥ २१ ॥ यद्येतदशुभंकर्मनस्ममेकथयेःस्वयं॥ फलेन्मूर्धास्मतेराजन्सद्यःशतसहस्रधा॥ २२॥

तइत्यन्वयः ॥ १७ ॥ अंधौ मातापितरौ कोतःपररंक्षिष्यतीतिभगवंतौशोचन् विलप्यच स्वर्गमास्थितइत्यन्वयः ॥ १८ ॥ युष्मद्रक्षके पुत्रे एवंगतेसति शेषंकर्तव्यंयत्स्यात् तत्तत्र मह्यं भगवन्प्रसीदतु तदुद्दिश्य मामाज्ञापयत्वित्यन्वयः ॥ युष्मद्रक्षणमपि मया कर्तुंशक्यमितिभावः ॥ १९ ॥ एवमज्ञानकृतत्वबोधनात् शेषायुःपर्यंतं रक्षणस्यापिकर्तव्यताबोधनाच्च मांदैवान्नभस्मसादकरोदित्याह ॥ सइति ॥ तीव्रमायासं भस्मीभाव फलकशापदानं ॥ २० ॥ २१ ॥ स्मशब्दौ वाक्यालंकारे ॥ फलेत् विशीर्येत् ॥ २२ ॥